

# О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 30.01.2024 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64**  
**състав, в закрито заседание на 30.01.2024 г. в следния състав:**

**СЪДИЯ: Калинка Илиева**

като разглежда дело номер **11011** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба на Е. И. И., ЕГН: [ЕГН], с която се претендира обезщетение по чл.104, ал.1, изр.2, пред.1 от Закона за държавния служител (ЗДСл) и чл.86 от Закон за задълженията и договорите (ЗЗД) за периода от 26.02.2019г. до 26.08.2019г. и мораторна лихва от 17.11.2020г. до 16.11.2023г., както и законната лихва от 17.11.2023г. до окончателното изплащане на главницата.

В исковата молба се твърди, че ищецът Е. И. И. е работил по служебно правоотношение при ответника Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури (ИАРА), на длъжност „старши юрисконсулт“ до прекратяване на служебното му правоотношение със Заповед № ЧР-118/25.02.2019г. на изпълнителния директор на ИАРА. Излага, че заповедта е отменена с решение № 8018 от 16.12.2019г. по адм. дело № 3280/2019г. по описа на АССГ, 24 състав – влязло в сила на 17.11.2020г. с решение № 14168 от 17.11.2020г. по адм. дело № 5945/2020г. по описа на ВАС, V отделение. Ищецът твърди, че в двуседмичния срок по чл.122, ал.1 от ЗДСл (от 17.11 до 01.12.2020г.) от влизане в сила на решението не е упражнил правото си да се възстанови на длъжността „старши юрисконсулт“ в ИАРА от която е повторно уволнен. Сочи, че в шестмесечния период по чл.104, ал.1, изр.2, пред.1 от ЗДСл след уволнението му на 25.02.2019 г. - за времето от 14.05.2019 г. до настоящем (вкл. към 26.08.2019 г., последният ден от исковия период), работи по служебно правоотношение в Агенция по заетостта, където основната му заплата е по-ниска от основната заплата по Заповед № ЧР-117/ 25.02.2019 г. на изп.директор на ИАРА, определена преди да бъде уволнен със Заповед № ЧР-118 / 25.02.2019 г. на ИД на ИАРА. Твърди, че ответникът не му е изплатил обезщетението по чл.104, ал.1 от ЗДСл, касателно отменената Заповед № ЧР-118/25.02.2019 г. по чл.106, ал.1, т.2 от ЗДСл, издадена от ИД на ИАРА.

Ответникът – Изпълнителната агенция по рибарство и аквакултури оспорва

предявените искове като неоснователни и недоказани. Излага доводи, че от страна на ищеца са постъпили две искания за изплащане на обезщетение за оставане без работа, съответно на 26.03.2019 г., заведено в деловодството на Агенцията с вх. № 94-00-5439 и на 30.04.2019г., заведено в деловодството на Агенцията с вх. № 94-00-6094. С тях е поискал да му бъде изплатено обезщетение за оставане без работа, само че в размер от 1550 лв., а не определеното в заповедта за възстановяване 1200лв., като претендира и законна лихва. В заявленията е декларирал и банкова сметка в ТБ СЖ Експресбанк АД, по която посочва да му бъдат изплатени сумите. Сочи, че във връзка с постъпилите искания от г-н И. е издадена нарочна Заповед № ЧР-300/26.06.2019 г. на изпълнителния директор на ИАРА, с която на дирекция „Финансово-стопански дейности и управление на собствеността“ към ИАРА е наредено да изплатят пълния размер на брутно възнаграждение към момента на прекратяване на служебното правоотношение, ведно със законната лихва за периода от 26.03.2019 г. до 27.06.2019

г. Заповедта на изпълнителния директор е изпълнена. Сочи още, че видно от справка - данни за осигуряване по ЕГН за период от 01.01.2019 г. до 30.11.2020г., обстоятелство което се потвърждава и от ищеца, същият е бил без работа единствено през месеците март и април 2019 г. От месец 05.2019 г. е назначен по служебно правоотношение с осигурител Регионална служба по заетостта - София. Видно от справката за осигуряване на лицето, то същото е получавало възнаграждение от друг осигурител, като определеното възнаграждение за месеците май и юни е в размер на 970 лв., а за останалия период до 08.2019г., посочен като краен период е определен осигурителен доход 1723.61 лв. и 1690.84 лв., които са по-високи от основната заплата в ИАРА, която е 1200 лв.

Ответникът твърди, че от своя страна ищецът въвежда в заблуждение съда, като излага неверни факти. По този начин злоупотребява с право, което е в противоречие с чл.3 от ГПК, във връзка с чл.144 от АПК. В исковата молба отново е посочил сметка, различна от заявената лично от него в исканията за заплащане на обезщетения за оставане без работа, по която реално е получил суми, които отново претендира. Сочи, че отново въвежда претенции пред съда за права, които вече са били предмет на съдебен спор между същите страни и по които има окончателен съдебен акт, във връзка с размера на определеното му възнаграждение в размер на 1200 лв., а не заявления от него размер 1550 лв. Излага доводи, че ненужно провежда редица съдебни дела, като едни и същи претенции облича в различни и „подходящи“ правни норми, с цел да получи облага и да навреди на ответника. В подкрепа на това е обстоятелството, че ищецът „удобно“ прикрива факта на влязлото в сила съдебно решение по адм.д. № 14589/2019 г. по описа на ВАС, както и обстоятелството, че за периода, за който претендира обезщетение е получил суми, които е заявил за плащане към ИАРА и то доброволно. Умишлено не е предявил претенциите си през годините, с оглед получаването на допълнителни суми от изтекла лихва, с цел лично благодетелстване и увреда на ответната страна.

Ответникът възражава на искането за представяне на Заповед № ЧР-154/21.08.2017г. на изпълнителния директор на ИАРА, целяща установяване на размера на възнаграждението, тъй като по тази претенция има произнасяне от съд по ад.д. № 14589/2019 г. по описа на ВАС.

Възражава на искането на ищеца за задължаване да представя поименни разписания на длъжностите в ИАРА към 01.12.2020 г., тъй като същите нямат отношение към определяне на размера на възнаграждението му, което с влязла в сила решение и сила

на присъдено нещо е определен на 1200 лв.

Възразява на искането за назначаване на експертиза, тъй като в настоящия случай предвид представянето на всички доказателства, сумите са предмет на елементарна математика и не изискват лице със специални знания.

Делото е местно и родово подсъдно на Административен съд София-град. Исковата молба е редовна и допустима.

Водим от горното и на основание чл.146 ГПК вр. с чл.140 ГПК, съдът изготвя проекто-доклад по делото, който да се съобщи на страните, поради което

## О П Р Е Д Е Л И:

КОНСТИТУИРА, на осн. чл.154, ал.1 от АПК, страните в производството:

Ищец – Е. И. И.

Ответник – Изпълнителна агенция по рибарство и аквакултури.

Съдът РАЗПРЕДЕЛЯ доказателствената тежест за подлежащите на доказване факти, както следва :

В доказателствена тежест на ищеца е да докаже наличието на незаконосъобразен акт, действие или бездействие на орган или длъжностно лице на държавата, изпълняващо административна дейност в структурата на ответника, при или по повод изпълнение на административна дейност, отменени по съответния ред, настъпване на имуществени и неимуществени вреди от такъв административен акт и техния размер, както и причинна връзка между постановения незаконосъобразен акт, действие или бездействие на служител при ответника и настъпилия вредоносен резултат.

Ответникът следва да докаже фактите, въз основа на които черпи своите възражения.

ДА СЕ ПРИЗОВЕ Софийската градска прокуратура.

ДОПУСКА да се приемат представените по делото писмени доказателства.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца да бъде задължен ответника да представи по делото поименните разписания на длъжностите в ИАРА към 01.12.2020г. които съдържат данни за основаната заплата на всички юрисконсулти в ИАРА, тъй като същите са неотнормирани към определяне на размера на възнаграждението му.

ОТХВЪРЛЯ искането на ищеца за изслушване на съдебно-счетоводна експертиза, тъй като предвид представянето на всички доказателства, не изискват лице със специални знания.

НАСРОЧВА за 27.02.2024г., от 11.20 ч., за която дата да се призоват страните.

В призовката до СГП да се впише, че делото се разглежда по реда на ЗОДОВ и участието на прокурор е задължително.

Препис от определението да се връчи на ищеца, ответника и СГП.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: